

Lengyelország az előzősávban

Dr. Navracsics Tibor

Az orosz-ukrán háború okozta menekültválság kezelésében óriási szerepet játszó Lengyelország megítélése javulóban van Brüsszelben. Mindez azt is eredményezheti, hogy a jogállamisági problémák megítélése tekintetében is kedvezőbb pozíciót sikerült kialakítania?

Az elmúlt hét évben már hozzászokhatott az európai közvélemény, hogy Lengyelországot ritkán említik pozitív szövegkörnyezetben. A problémák az ottani alkotmánybíróság bírúinak választási eljárásával kezdődtek, majd általános jogállamisági problémákkal folytatódtak. Az idők folyamán aztán ehhez társultak az energiapolitikai és környezetvédelmi ügyek, amelyek eredményeként az utóbbi időben Lengyelország már az európai intézményekkel legtöbb ponton vitában álló országok egyikévé vált.

Noha Morawiecki miniszterelnök már többször [megpendítette](#) az Európai Bizottsággal való esetleges kompromisszum vagy tágabb értelemben vett kiegyezés lehetőségét, az egyetlen komolyabb előrelépés eddig a kapcsolatok normalizálása felé Jerzy Duda elnök [vétója](#) volt az új - és a nyugati országok által kifogásolt - médiatörvény esetében. Mindazonáltal a folyamatos és heves konfliktusok nem tettek jót a lengyel pozícióknak Brüsszelben. Többen vádolták Varsót azzal, hogy valójában nem is akar együttműködni és a lengyelek Európai Unióból távozását - az úgynevezett [Polexitet](#) - készítik elő.

Az orosz-ukrán háború most, úgy tűnik, kezdi megváltoztatni a Lengyelországról alkotott képet Brüsszelben. Egyrészt Lengyelország a NATO egyik legerősebb közép- és kelet-európai tagállamaként megkerülhetetlen az Ukrajna védelmével kapcsolatos tervekben, illetve azok kivitelezésében. Ebből adódóan jelentősen erősödött a lengyel kapcsolat fontossága. Akár logisztikai, akár védelmi-hírszerzési tevékenységről van szó, a lengyel terület csakúgy, mint a szaktudás nélkülözhetetlen a nyugati hatalmak számára.

Nemcsak katonai szempontból kulcsszereplő azonban Lengyelország. A kialakuló menekültválságban, ha lehet, még fontosabb szerepet játszik. A kulturálisan, politikailag, nyelviileg is Ukrajnához egyik legközelebb álló szomszédos államként a lengyelek már eddig is több százezer menekültet fogadtak be, gondoskodtak az ellátásukról, próbálva ezzel megelőzni a humanitárius katasztrófát. Erőfeszítéseiket a térségbe látogató Charles Michel is [elismerte](#), amikor személyesen is megdicsérte a miniszterelnök által kifejtett erőfeszítéseket.

A nagy kérdés, hogy a háborús helyzetben mutatott hősiesség és önzetlen segítség meghozza-e gyümölcsét Brüsszelben is. Lengyelország egyértelműen erősíti az amúgy is egységes európai álláspontot Oroszországgal szemben, és az egyik legnagyobb támogatója a NATO és az EU oroszokkal szembeni politikájának. Az erőfeszítések eredményeként ismét visszatérhetnek a kompromisszumok politikájához, amivel -

brüsszeli fogadókészség esetén - az ország ki is jöhet a „fenegyerek” csoportjából, és ismét befolyásos regionális hatalomként szabhatja meg az Európai Unió jövőjének irányát.

2022.03.10.

